

Številka: 018-009/2026-9

Datum: 23. 2. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu dr. Mateje Škabar, kot predsednice senata, ter Andraža Žvana in Marka Medveda, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Prenova S2 oddelka - ponovitev*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja SGP ZIDGRAD Idrija, d.o.o., Vojkova ulica 8, Idrija (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Psihiatrična bolnišnica Idrija, Pot Sv. Antona 49, Idrija (v nadaljevanju: naročnik), dne 23. 2. 2026

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji naročila*«, št. JN-0004/2025, z dne 23. 12. 2025.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 8.461,67 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po odprtem postopku, je bilo dne 5. 12. 2025 objavljeno na portalu javnih naročil pod št. objave JN009520/2025-EUe16/01 in v Uradnem listu EU pod št. objave 810657-2025.

Naročnik je z dokumentom »*Odločitev o oddaji naročila*«, št. JN-0004/2025, z dne 23. 12. 2025, (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila) javno naročilo oddal skupini ponudnikov BGD INVEST, d.o.o., Zgornja Jablanica 27, Šmartno pri Litiji in KREATIV I, d.o.o., Zgornji Log 3, Litija (v nadaljevanju: izbrani ponudnik). Iz obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila izhaja, da se je dopustna ponudba izbranega ponudnika glede na merila za oddajo javnega naročila uvrstila na prvo mesto.

Vlagatelj je z vlogo z dne 7. 1. 2026 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila in povrnitev stroškov pravnega varstva. Vlagatelj zatrjuje, da je ponudba izbranega ponudnika nedopustna iz dveh razlogov. Kot prvi razlog vlagatelj navaja, da je izbrani ponudnik v postavki 3.14 ponudbenega predračuna posegel v vnaprej pripravljeno formulo in vnesel oz. izračunal napačno osnovo, od katere se izračuna gradbena pomoč, posledično je napačen tudi izračun 10 % nepredvidenih del v Skupni rekapitulaciji. Ta napaka ne predstavlja očitne računske napake in je ni mogoče objektivno določiti brez ugibanja o ponudnikovi volji, zato popravek te napake ni dopusten. Kot drugi razlog za nedopustnost ponudbe izbranega ponudnika vlagatelj navaja, da navedbe glede referenc v ESPD obrazcih izbranega ponudnika ne odražajo dejanskega stanja in so netočne.

Ker iz portala eRevizija (ki je spletni informacijski portal, ki se uporablja za elektronsko izmenjavo informacij in dokumentov v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku, glej prvi odstavek 13a. člena ZPVPJN) ni bilo razvidno, da bi naročnik izbranemu ponudniku posredoval zahtevek za revizijo, kot to določa prvi odstavek 27. člena ZPVPJN, je Državna revizijska komisija izbranemu ponudniku v seznanitev in morebitno opredelitev posredovala zahtevek za revizijo.

Izbrani ponudnik se je po vodilnem partnerju BGD INVEST, d.o.o., z vlogo z dne 30. 1. 2026 opredelil do revizijskih navedb. Izbrani ponudnik predlaga zavrnitev zahtevka za revizijo in utemeljuje izpolnjevanje referenčne zahteve.

Naročnik je dne 8. 1. 2026 zavrnil zahtevek za revizijo. Naročnik navaja, da so reference izbranega ponudnika resnične in skladne z zahtevami. Nadalje naročnik navaja, da je bila v ponudbenem predračunu določena formula za samodejni izračun skupne ponudbene cene na podlagi v ponudbi navedenih podatkov. Pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika je naročnik ugotovil tehnično napako, saj je bila v celico pomotoma ročno vnesena vrednost, čeprav bi moral biti izračun izveden samodejno po predvideni formuli. Po odpravi tehnične napake je bil izračun izveden skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in izključno na podlagi podatkov, ki izhajajo iz ponudbe izbranega ponudnika. Ponudnik ni spreminjal ali posegel v nobeno formulo, temveč je bila pri tehnični obdelavi ponudbe na strani naročnika pomotoma ročno vnesena vrednost v celico, v kateri bi moral biti samodejni izračun. Ročen vnos vrednosti v popis del je mogoče opredeliti kot očitno napako, ki jo naročnik lahko spregleda. Naročnik je namreč že ob prejemu ponudbe ugotovil, da je ponudnik pri postavki 3.14 pomotoma vnesel številčni podatek, ki zaradi prednastavljene formule ni bil potreben. Ker je ponudbeni predračun vseboval formule, ki so omogočale enoznačen in avtomatičen izračun skupnih vrednosti na podlagi vnesenih postavk, je naročnik ob pregledu ponudbe izbranega ponudnika ugotovil očitno pomoto. Popravek izračuna ne predstavlja niti spremembe ponudbene cene niti dopolnjevanja ali popravljanja ponudbe, temveč predstavlja odpravo očitne napake pri uporabi predpisane matematične operacije, kar je skladno z določbami Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) in prakso Državne revizijske komisije. Brez ugibanja o ponudnikovi volji je pravilna vrednost objektivno določljiva na podlagi podatkov iz ponudbe. Popravek izračuna ni vplival na razvrstitev ponudb, saj bi bila ponudba izbranega ponudnika tudi ob pravilni uporabi formule ekonomsko najugodnejša. Zatrjevana nepravilnost zato ni vplivala na pravni položaj vlagatelja in mu ni mogla povzročiti škode v smislu ZPVPJN, vzorčna zveza med zatrjevanimi kršitvami in pravnim položajem vlagatelja pa ni izkazana.

Vlagatelj v vlogi z dne 19. 1. 2026 s katero se je opredelil do navedb naročnika, vztraja pri revizijskih navedbah in dodaja, da naročnik priznava, da je izbrani ponudnik ročno vnesel vrednost v celico in da je popravek izračuna opravil šele po opozorilu vlagatelja, kar kaže na to, da ne gre za očitno računsko napako. V kolikor bi šlo za očitno računsko napako bi moral naročnik ravnati v skladu s sedmim odstavkom 89. člena ZJN-3.

Naročnik v vlogi z dne 20. 1. 2026 vztraja pri navedbah in ponavlja, da gre za tehnično napako pri uporabi formule. Izbrani ponudnik je napravil napako pri izračunu vrednosti, ko je v celico, kjer bi morala biti formula za seštevek/odstotek, ročno vpisal številko. Končni izračun 2 % gradbene pomoči in 10 % nepredvidenih del je matematična operacija, ki izhaja iz cene na enoto in količin, ki so razvidne iz ponudbe izbranega ponudnika, in se niso spreminjale. Pravilna osnova za izračun je razvidna iz drugih postavk ponudbenega predračuna, izračun odstotka od vsote fiksnih cen pa je objektivno preverljivo dejstvo. Za ugotovitev pravilne vrednosti ponudbe zato ni treba ugibati o ponudnikovi volji. Ročni vnos v celico s formulo ne predstavlja nedovoljenega posega v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Predračun v excelovi tabeli je tehničen pripomoček za pripravo ponudbe, napaka pri uporabi excelovega orodja pa predstavlja formalno pomanjkljivost oz. računsko napako, ne pa vsebinske spremembe predmeta ali tehničnih specifikacij. Bistvo ponudbe so cene na enoto, ne pa tehnična brezhibnost uporabe excelovih formul s strani naročnika.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 21. 1. 2026 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in pripadajočo dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Vlagatelj v vlogi z dne 2. 2. 2026 vztraja pri navedbah in poudarja, da je izbrani ponudnik s spremembo formule spremenil metodologijo izračuna, zato ne gre zgolj za tehnično napako ali popravek, temveč za poseg v ponudbeni predračun.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje predmetnega javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, ponudbo izbranega ponudnika in izpodbijano odločitev o oddaji javnega naročila. Državna revizijska komisija je kot nepotreben zavrnila dokazni predlog izbranega ponudnika z vpogledom v pogodbi, ki se nanašata na priglašeni referenčni deli, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Po pregledu navedene dokumentacije in dokumentacije predrevizijskega postopka ter po preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika, je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Uvodoma gre v zvezi z naročnikovimi navedbami, da čeprav vlagatelju »*priznava aktivno legitimacijo v formalnem smislu [...] , vlagatelj ni izkazal nastanka ali možnosti nastanka škode*«, pojasniti, da je obstoj vlagateljeve aktivne legitimacije, ob upoštevanju, da vlagatelj ni zagovornik javnega interesa (drugi odstavek 6. člena ZPVPJN v povezavi z drugo alineo prvega odstavka 14. člena ZPVPJN), potrebno presojati v okviru prve alineje prvega odstavka 14. člena ZPVPJN, ki določa, da se aktivna legitimacija prizna vsaki osebi, (1) ki ima ali je imela interes za dodelitev (med drugim) javnega naročila in (2) ji je ali bi ji lahko z domnevno kršitvijo nastala škoda.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je vlagatelj v predmetnem postopku oddaje javnega naročila predložil pravočasno ponudbo, s čimer izkazuje interes za dodelitev javnega naročila in s tem prvi element za priznanje aktivne legitimacije. Glede (možnosti) nastanka škode (drugi element aktivne legitimacije) gre ugotoviti, da iz odločitve o oddaji javnega naročila izhaja, da je naročnik prejel dve ponudbi (tj. vlagateljevo ponudbo in ponudbo izbranega ponudnika), da naročnik dopustnosti vlagateljeve ponudbe ni preverjal in da se je vlagateljeva ponudba glede na merilo za oddajo javnega naročila uvrstila za ponudbo izbranega ponudnika. Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da je naročnik ravnal nezakonito, ker ponudbe izbranega ponudnika, ki po navedbah vlagatelja vsebuje pomanjkljivosti, ki jih ni mogoče odpraviti skladno z določbami ZJN-3, ni zavrnil kot nedopustne. Če bi se za utemeljene izkazale navedbe o zatrjevanih (domnevnih)

kršitvah naročnika pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika, bi bila izpodbijana odločitev o oddaji naročila razveljavljena, s tem pa bi postalo mogoče tudi, da bi naročnik – v primeru nameravanega sprejema nove odločitve o oddaji javnega naročila – konkretno javno naročilo dodelil vlagatelju. Državna revizijska komisija zato ne more pritrditi navedbam naročnika, da zatrjevane kršitve ne vplivajo na položaj vlagatelja v postopku oddaje javnega naročila. Vlagatelju bi lahko zaradi zatrjevanih (domnevnih) kršitvah naročnika nastala škoda, ki se kaže v nezmožnosti pridobitve naročila (drugi element za priznanje aktivne legitimacije), posledično pa v konkretnem primeru vlagatelju ni mogoče odreči aktivne legitimacije.

V zvezi z navedbami naročnika, da bi se ponudba izbranega ponudnika tudi po odpravi zatrjevane pomanjkljivosti oz. ob uporabi vnaprej določene formule v ponudbenem predračunu glede na merila za oddajo javnega naročila uvrstila na prvo mesto, gre pojasniti, da je dopustna ponudba, skladno s 29. točko drugega odstavka 2. člena ZJN-3, ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika (29. točka drugega odstavka 2. člena ZJN-3). Skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 (pregled in ocenjevanje ponudb ter način oddaje javnega naročila) naročnik odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena. Iz citiranih določb izhaja, da dejstvo, da se posamezna ponudba glede na merila za oddajo javnega naročila uvrsti na prvo mesto, še ne pomeni, da je naročnik takšno ponudbo upravičen izbrati, saj naročnik, ne glede na ekonomsko ugodnost ponudbe, skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 naročila ne more oddati ponudniku, čigar ponudba je nedopustna oz. ni skladna z vsemi vnaprej določenimi zahtevami iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Zato v obravnavanem primeru, ko vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da je zaradi napake v ponudbenem predračunu ponudba izbranega ponudnika nedopustna in da te napake ni mogoče odpraviti skladno z določbami ZJN-3, za presojo vlagateljeve aktivne legitimacije ni relevantno, kako bi odprava (po zatrjevanjih vlagatelja) »neodpravljljive« napake v ponudbi izbranega ponudnika vplivala na razvrstitev ponudb glede na merila za oddajo javnega naročila.

Med vlagateljem in naročnikom je spor glede vprašanja, ali je naročnik ravnal v skladu z določbami ZJN-3 in dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je ponudbo izbranega ponudnika ocenil za dopustno. Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da ponudbeni predračun izbranega ponudnika vsebuje vsebinsko napako, ki je ni mogoče odpraviti skladno z določbami ZJN-3, in da navedbe glede referenc v ESPD obrazcih izbranega ponudnika ne odražajo dejanskega stanja.

Državna revizijska komisija je najprej presojala revizijske navedbe, ki se nanašajo na ponudbeni predračun.

Pregled dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pokaže, da je naročnik pripravil ponudbene predračune za gradbeno obrtniška dela, elektro dela in strojna dela. V ponudbenem predračunu za gradbeno obrtniška dela, ki je v excelovi obliki, je naročnik po posameznih postavkah opredelil predvidena dela (stolpec B), enoto mere (stolpec C) in količino (stolpec D), ponudniki so (pri večini postavk) vpisali ceno na enoto (stolpec E), program pa je samodejno

izračunal vrednost posamezne postavke (stolpec F), ki predstavlja zmnožek količine in cene na enoto.

Vlagatelj kot sporno izpostavlja postavko 3.14 ponudbenega predračuna za gradbeno obrtniška dela z opisom »*Gradbena pomoč pri inštalaterskih delih - obračun po dejansko opravljenem delu in porabi materiala. Ocena 2% vrednosti post.3,01-3,13.*«. V zvezi s to postavko je naročnik (v celici D99) določil količino, in sicer 0,02, v celico E99, ki predstavlja ceno na enoto, pa je naročnik vključil formulo [=SUM(F86:F98)], iz katere je razvidno, da se v celici E99 samodejno izračuna vsota postavk od 3.01 do 3.13 ponudbenega predračuna. Program je (v celici F99) samodejno izračunal vrednost postavke 3.14, in sicer kot zmnožek vnaprej predvidene količine (tj. 2%) in vrednosti celice E99.

Iz izpostavljenega dela dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja, da je naročnik določil način oblikovanja vrednosti postavke 3.14 oz. ponudbene vrednosti za gradbeno pomoč pri inštalaterskih delih. Naročnik je določil osnovo, od katere se izračuna vrednost postavke 3.14, tj. vsota vrednosti postavk od 3.01 do 3.13, in višino odstotka od osnove, tj. 2 %. Naročnik je tako predvidel, da vrednost postavke 3.14 ponudbenega predračuna oz. ponudbena vrednost za gradbeno pomoč pri inštalaterskih delih znaša 2% od seštevka oz. vsote vrednosti postavk od 3.01 do 3.13

Državna revizijska komisija nadalje ugotavlja, da v dokumentaciji, ki jo je naročnik odstopil Državni revizijski komisiji kot ponudbo izbranega ponudnika, vpisana vrednost v celici E99 ponudbenega predračuna za gradbeno obrtniška dela ne predstavlja vsote postavk od 3.01 do 3.13, kot je to zahteval naročnik. Iz vnosne vrstice ponudbenega predračuna izbranega ponudnika v excelovi obliki izhaja, da vrednost celice E99 vsebuje formulo =SUM(F57:F98), kar pomeni, da vrednost, vpisana v celico E99 (tj. 86.677,75 EUR), predstavlja vsoto celic iz predračuna celic od F57 do F98 oz. vsoto postavk celic od 2.13 do 3.13 ponudbenega predračuna in vrednosti vseh rušitvenih del skupaj (celica F80).

V kolikor naročnik z navedbami, da »*ponudnik ni spreminjal ali posegel v nobeno formulo, temveč je bila pri tehnični obdelavi ponudbe na strani naročnika pomotoma ročno vnesena vrednost v posamezno celico*«, zatrjuje, da je izbrani ponudnik izpolnil ponudbeni predračun skladno z navodili naročnika in da je napaka v celici E99 posledica naročnikovega ravnanja pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika, takšne navedbe niso potrjene z vpogledom v odstopljeno dokumentacijo. Ne le, da je naročnik Državni revizijski komisiji kot ponudbo izbranega ponudnika odstopil le dokumentacijo oz. ponudbeni predračun, ki vsebuje napako v celici E99, medtem ko ni odstopil dokumentacije oz. ponudbenega predračuna, ki te napake ne bi vseboval, gre tudi ugotoviti, da se v odstopljeni dokumentaciji nahaja ponudbeni predračun za gradbeno obrtniška dela v pdf. obliki, v katerem je pri postavki 3.14 vpisana enaka osnova, od katere se izračuna 2% postavke gradbene pomoči (tj. 86.677,75 EUR), kot v ponudbenem predračunu v excelovi obliki. Kot ključno pa gre ugotoviti, da vrednost celice E99 vpliva na izračun vrednosti postavke 3.14, ta pa na izračun vrednosti vseh gradbeno obrtniških del skupaj. Slednja v ponudbenem predračunu v odstopljeni dokumentaciji znaša 232.727,72 EUR, identična vrednost pa je vpisana v obrazec št. 2 – Povzetek predračuna (Rekapitulacija), v katerega so ponudniki ročno vpisali vrednost gradbeno obrtniških del. Iz dokumentacije, ki jo je naročnik odstopil kot ponudbo izbranega ponudnika, je tako razvidno, da je v obrazcu št. 2 – Povzetek predračuna (Rekapitulacija) (ročno) vpisana vrednost gradbeno obrtniških del, v okviru katere je kot osnova za izračun postavke 3.14 ponudbenega predračuna upoštevana vsota postavk od 2.13 do 3.13 in še vseh rušitvenih del skupaj. Državna revizijska komisija zato ne more slediti navedbam naročnika, da »*je bila pri tehnični obdelavi na strani naročnika pomotoma ročno vnesena vrednost v posamezno celico*«, pač pa gre ugotoviti, da je izbrani ponudnik predložil ponudbo, ki ni skladna z zahtevo naročnika,

da vrednost postavke 3.14 znaša 2% od vrednosti vsote postavk od 3.01 do 3.13 ponudbenega predračuna.

Glede na ugotovljeno dejansko stanje, kot je razvidno iz ponudbe izbranega ponudnika, se kot neutemeljene izkažejo tudi navedbe naročnika, da je izbrani ponudnik v ponudbeni predračun ročno vpisal vrednost v celico E99 (oz. osnovo, od katere se izračuna 2% gradbene pomoči) in da izbrani ponudnik ni posegel v vnaprej pripravljeno formulo ponudbenega predračuna. Iz vnosne vrstice ponudbenega predračuna v excelovi obliki je namreč razvidno, da celica E99 vsebuje drugačno formulo od predvidene (in sicer =SUM(F57:F98) namesto =SUM(F86:F98), ki jo je predvidel naročnik), kar pomeni, da izbrani ponudnik ni »ročno« vpisal vrednosti oz. številke, kot to želi predstaviti naročnik, pač pa je posegel v vnaprej pripravljeno formulo in jo spremenil na način, da je pri oblikovanju osnove, od katere se izračuna vrednost gradbene pomoči, poleg vsote postavk od 3.01 do 3.13 ponudbenega predračuna (kot je to zahteval naročnik) upošteval še vsoto postavk od 2.13 do 2.35 in vrednost vseh rušitvenih del skupaj.

V zvezi z navedbami naročnika, da je ugotovljeno »tehnično« napako izbranega ponudnika odpravil in da je bil izveden popravek izračuna v predračunu skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, gre ugotoviti, da iz odstopljene spisovne dokumentacije ne izhaja, da je naročnik pred sprejemom izpodbijane odločitve o oddaji javnega naročila odpravil napako v celici E99 ponudbenega predračuna izbranega ponudnika. Nasprotno, iz spisovne dokumentacije je razvidno, da je naročnik izbral ponudbo izbranega ponudnika za ponudbeno vrednost, ki temelji na nepravilni osnovi za določitev vrednosti postavke 3.14 ponudbenega predračuna.

Upošteva se navedeno in ob upoštevanju navedb strank je treba v nadaljevanju odgovoriti na vprašanje, ali je ugotovljeno napako, ko izbrani ponudniki vrednosti postavke 3.14 oz. ponudbene vrednosti gradbene pomoči ni določil od pravilne osnove oz. ni oblikoval na način, ki ga je določil naročnik, mogoče odpraviti v skladu z določbami ZJN-3. Vlagatelj na eni strani zatrjuje, da ugotovljena napaka predstavlja vsebinsko napako, ki je skladno z določbami ZJN-3 ni mogoče odpraviti, naročnik pa na drugi strani zatrjuje, da napaka predstavlja tehnično napako, računsko napako oz. očitno napako, ki jo naročnik lahko spregleda.

Če naročnik pri pregledu ponudbe ugotovi nejasnosti, nepopolnosti ali napake, so njegova možna ravnanja s ponudbo in omejitve pri tem določena v petem, šestem in sedmem odstavku 89. člena ZJN-3. V skladu s petim odstavkom 89. člena ZJN-3 lahko naročnik v primeru, če so ali se zdijo informacije ali dokumentacija, ki jih morajo predložiti gospodarski subjekti, nepopolne ali napačne oziroma če posamezni dokumenti manjkajo, zahteva, da gospodarski subjekti v ustreznem roku predložijo manjkajoče dokumente ali dopolnijo, popravijo ali pojasnijo ustrezne informacije ali dokumentacijo, pod pogojem, da je takšna zahteva popolnoma skladna z načeloma enake obravnave in transparentnosti. Predložitev manjkajočega dokumenta ali dopolnitev, popravek ali pojasnilo informacije ali dokumentacije se lahko nanaša izključno na takšne elemente ponudbe, katerih obstoj pred iztekom roka, določenega za predložitev prijave ali ponudbe, je mogoče objektivno preveriti. Očitne ali nebistvene napake naročnik lahko spregleda. V skladu s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 ponudnik, razen kadar gre za popravek ali dopolnitev očitne napake, če zaradi tega ni dejansko predlagana nova ponudba, (med drugim) ne sme dopolnjevati ali popravljati svoje cene brez DDV na enoto, vrednosti postavke brez DDV, skupne vrednosti ponudbe brez DDV, razen kadar se skupna vrednost spremeni v skladu s sedmim odstavkom 89. člena ZJN-3. V slednjem je določeno, da sme izključno naročnik ob pisnem soglasju ponudnika popraviti računske napake, ki jih odkrije pri pregledu in ocenjevanju ponudb. Pri tem se količina in cena na enoto brez DDV ne smeta spreminjati. Če se pri pregledu in ocenjevanju ponudb ugotovi, da je prišlo do računske napake zaradi nepravilne vnaprej določene matematične operacije s strani naročnika, lahko naročnik ob pisnem soglasju ponudnika popravi računsko

napako tako, da ob upoštevanju cen na enoto brez DDV in količin, ki jih ponudi ponudnik, izračuna vrednost ponudbe z upoštevanjem pravilne matematične operacije.

Iz citiranih določb ZJN-3 je razvidno, da med dele ponudbene vsebine, v katere načeloma že po samem zakonu ni dopustno posegati, sodi tisti del ponudbe, ki se veže na ponudbeno ceno, zato morajo gospodarski subjekti ta del ponudbe pripraviti s posebno skrbnostjo. Ponudbeno vsebino, ki se nanaša na oblikovanje ponudbene cene, je v skladu s citiranimi določbami ZJN-3 dopustno dopolnjevati ali popravljati zgolj v primeru dopolnitev ali popravkov očitnih napak, ob predpostavki, da zaradi teh popravkov ali dopolnitev ni dejansko predlagana nova ponudba, ter v primeru odprave računske napake.

V zvezi z navedbami naročnika, da napaka v ponudbenem predračunu izbranega ponudnika predstavlja očitno računsko napako, gre najprej pojasniti, da so računske napake tiste napake, ki nastanejo pri osnovnih računskih operacijah (množenju, seštevanju, odštevanju in deljenju), ni pa mogoče kot računske napake obravnavati nepravilnosti v ponudbenemu predračunu, ki nima vzroka v napaki zaradi osnovnih računskih operacij (prim. npr. odločitve Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-253/2017, 018-157/2018, 018-169/2020 in 018-110/2022). Napake, ki jo je v ponudbenem predračunu storil izbrani ponudnik, ni mogoče opredeliti kot računske napake, saj do napake ni prišlo zaradi napačno določene operacije s strani naročnika kot tudi ne zaradi ravnanja ponudnika pri osnovnih računskih operacijah. Ugotovljena napaka namreč ni posledica napake pri osnovni računski operaciji, temveč je posledica neupoštevanja naročnikovih navodil, da je treba kot osnovo za oblikovanje vrednosti postavke 3.14 ponudbenega predračuna upoštevati (le) vsoto vrednosti postavk ponudbenega predračuna od 3.01 do 3.13, ne pa tudi vsote vrednosti postavk od 2.13 do 2.35 in skupne vrednosti vseh rušitvenih del. V zvezi z navedbami naročnika, da je predračun v excelovi obliki le tehničen pripomoček za pripravo ponudbe in da napaka pri uporabi excelovega orodja oz. formule predstavlja formalno pomanjkljivost oz. računsko napako, gre poudariti, da izbrani ponudnik *ni »nepravilno uporabil vnaprej določene formule«*, pač je uporabil *»drugačno formulo«* od zahtevane oz. je ročno vnesel novo formulo v celico. Izbrani ponudnik ni naredil napake pri seštevanju vrednosti postavk od 3.01 do 3.13 ponudbenega predračuna, kot to smiselno zatrjuje naročnik, temveč je pri določitvi osnove za izračun vrednosti postavke 3.14 ponudbenega predračuna upošteval druge postavke, kot je zahteval naročnik, in torej ni sledil navodilom naročnika glede metode oblikovanja vrednosti postavke 3.14 ponudbenega predračuna, česar ni mogoče obravnavati kot računske napake, ki bi jo bilo mogoče popraviti v skladu s sedmim odstavkom 89. člena ZJN-3.

Naročnik v postopku pravnega varstva tudi zatrjuje, da ugotovljena napaka v ponudbenem predračunu izbranega ponudnika predstavlja očitno napako. Ker predstavljajo dopolnitve ali popravki očitnih napak izjemo od splošne prepovedi dopolnjevanja ali popravljanja dela ponudbe, vezanega na ponudbeni predračun in ponudbeno ceno, je potrebno tako pri njihovi razlagi kot pri njihovi uporabi zavzeti restriktivni pristop. Kot navaja naročnik in kot je Državna revizijska komisija že večkrat pojasnila (prim. npr. odločitve št. 018-014/2017-5, 018-194/2018-9, 018-151/2019-6 in 018-165/2020-4), je treba očitnost napake presojati z vidika možnosti njenega odkritja oz. ugotovitve. Napaka je očitna le, če jo je v objektivnem smislu moč zaznati na prvi pogled (prima facie), kar pomeni, da jo je mogoče ugotoviti neposredno, ne pa šele z dodatnim pojasnjevanjem posameznih okoliščin stanja, poleg tega mora biti pravilen podatek naročniku znan (posledično pa tudi na objektivni ravni preverljiv) že ob ugotovitvi očitne napake. V kolikor se namreč naročnik s pravilnim podatkom in s tem s pravo ponudnikovo voljo prvič seznani šele ob odpravi očitne napake, ni mogoče zaključiti, da zaradi dopolnitve ali popravka slednje po roku za oddajo ponudbe ni bila dejansko predlagana nova ponudba. Za opredelitev pomanjkljivosti v ponudbi za očitno napako morata tako biti izpolnjena dva pogoja: da jo je mogoče zaznati na prvi pogled in da je naročniku pravilen podatek znan.

Državna revizijska komisija ne more pritrditi navedbam naročnika, da je napako, ki je bila ugotovljena v ponudbi izbranega ponudnika, mogoče ugotoviti na prvi pogled. Naročnik sicer pravilno navaja, da je vnaprej pripravljen ponudbeni predračun vseboval formule za izračun skupnih vrednosti postavk, vendar kljub temu ugotovljene napake v ponudbi izbranega ponudnika ni mogoče ugotoviti na prvi pogled. Do ugotovitve, da je v ponudbenem predračunu napaka, je lahko naročnik prišel šele po preverjanju celice E99 ponudbenega predračuna z vpogledom v vnosno vrstico oz. po preračunavanju vsote postavk od 3.01 do 3.13. Poleg tega naročniku ob ugotovitvi napake ni mogel biti znan pravilen podatek. Naročnik sicer pravilno navaja, da je na podlagi ponudbe izbranega ponudnika mogoče izračunati vrednost osnove za izračun vrednosti postavke 3.14 na način, ki ga je predvidel naročnik, saj je izbrani ponudnik v ponudbenem predračunu določil cene na enoto za postavke od 3.01 do 3.13 in so vrednosti postavk od 3.01 do 3.13 ponudbenega predračuna znane, posledično pa je moč izračunati vsoto vrednosti teh postavk. Vendar v obravnavanem primeru ni ključno, ali je mogoče na podlagi ponudbenih podatkov izbranega ponudnika izračunati vrednost osnove za izračun vrednosti postavke 3.14 na način, ki ga je predvidel naročnik, pač pa je ključno, ali je bila volja izbranega ponudnika, da vrednost postavke 3.14 ponudbenega predračuna oblikuje na način, ki ga je predvidel naročnik. Na podlagi ponudbe izbranega ponudnika pa ni mogoče ugotoviti volje izbranega ponudnika, da se kot osnova za določitev vrednosti postavke 3.14 upošteva vsota postavk od 3.01 do 3.13 (kot je to zahteval naročnik) in da je upoštevanje vsote postavk v ponudbenem predračunu izbranega ponudnika celic od 2.13 do 3.13 in vrednost vseh rušitvenih del zgolj napaka. Ni namreč mogoče izključiti, da je bila volja izbranega ponudnika, da se kot osnova za določitev vrednosti postavke 3.14 upošteva vsota postavk od 2.13 do 3.13 in vrednost vseh rušitvenih del, kot to izhaja iz njegove ponudbe. Ob tem ne gre spregledati, da izbrani ponudnik tudi v postopku pravnega varstva ni pojasnil, zakaj izpostavljeni del ponudbenega predračuna ni skladen z zahtevami naročnika in tako v postopku pravnega varstva niti ni zatrjeval, da upoštevanje vsote postavk od 2.13 do 3.13 in vrednosti vseh rušitvenih del kot osnove za določitev vrednosti postavke 3.14 ponudbenega predračuna predstavlja napako, in da je bila njegova volja, da se kot osnovo za določitev vrednosti postavke 3.14 upošteva vsota postavk od 3.01 do 3.13, kot je to zahteval naročnik. Ker napake, ki je bila ugotovljena v ponudbi izbranega ponudnika, ni mogoče zaznati na prvi pogled, pravilen podatek pa, brez naknadnega ugotavljanja volje izbranega ponudnika, ni znan, napake v ponudbenem predračunu izbranega ponudnika ni mogoče opredeliti za očitno napako v smislu šestega odstavka 89. člena ZJN-3.

Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da je vlagatelj v okviru zahtevka za revizijo uspel izkazati, da je naročnik s tem, ko je ponudbo izbranega ponudnika označil za dopustno in izbranemu ponudniku oddal predmetno javno naročilo, kljub temu, da izbrani ponudnik vrednosti postavke 3.14 oz. ponudbene vrednosti gradbene pomoči ni oblikoval na način, kot ga je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil naročnik, kršil prvi odstavek 89. člena ZJN-3, v povezavi z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3. Državna revizijska komisija je zato zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji naročila*«, št. JN-0004/2025, z dne 23. 12. 2025.

Ker je Državna revizijska komisija že na podlagi obravnave izpostavljenih revizijskih navedb ugotovila naročnikovo kršitev v postopku oddaje javnega naročila (nezakonito oddajo javnega naročila izbranemu ponudniku), v posledici pa ugodila vlagateljevemu predlogu in razveljavila naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila, Državna revizijska komisija preostalih navedb (da navedbe glede referenc v ESPD obrazcih izbranega ponudnika ne odražajo dejanskega stanja in so netočne) vsebinsko ni obravnavala, z njimi povezane dokazne predloge izbranega ponudnika pa je zavrnila kot nepotrebne. Obravnava teh navedb na presojo že ugotovljene kršitve (nezakonito oddajo javnega naročila) in posledično na sprejeto odločitev namreč ne bi mogla vplivati.

Državna revizijska komisija z namenom pravilne izvedbe postopka v razveljavljenem delu naročnika na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje zadevnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3. Če se bo naročnik odločil, da bo nadaljeval postopek javnega naročanja s sprejemom odločitve o oddaji javnega naročila, mora ponovno presojo ponudb opraviti skladno z določili dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in določili ZJN-3 ter ob upoštevanju ugotovitev Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zahteva tudi povračilo stroškov postopka pravnega varstva, in sicer vplačane takse za postopek pravnega varstva. Vlagatelj je z revizijskim zahtevkom uspel, zato mu je naročnik, skladno s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN, dolžan povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Državna revizijska komisija je vlagatelju kot potreben priznala celotni strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 8.461,67 EUR, ki mu ga je naročnik dolžan povrniti v roku 15 dni po vročitvi tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednica senata:
dr. Mateja Škabar
članica Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- vlagatelj,
- izbrani ponudnik,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.